

Sygn. akt II Cz 187/18

POSTANOWIENIE

K., dnia 8 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras (spr.)

SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku T. K.

przy udziale M. K., Miasta K. - (...) w K., Miasta K. – Prezydenta Miasta K., D. G., A. K. (1), B. K.

o zniesienie współwłasności

w przedmiocie zażalenia wnioskodawcy oraz uczestników M. K., A. K. (1) i B. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 3 stycznia 2018 r., sygn. akt I Ns 1535/15

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2018 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu przyznał biegłemu A. K. (2) wynagrodzenie w kwocie 518,22 zł za stawiennictwo na rozprawie w dniu 23 listopada 2017 r. i wydanie ustnej opinii uzupełniającej w sprawie.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wnieśli wnioskodawca oraz uczestnicy M. K., A. K. (1) i B. K., zaskarżając postanowienie w całości.

Skarżący zarzucili zaskarżonemu postanowieniu :

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę wiarygodności przedłożonej przez biegłego karty pracy, skutkującą uznaniem, że przygotowanie do rozprawy oraz stawiennictwo w Sądzie w dniu 23 listopada 2017 roku i wydanie ustnej opinii uzupełniającej zajęło biegłemu niemalże 16 godzin, w sytuacji gdy podana ilość przeznaczonego czasu jest rażąco wygórowana;

2. art. 93 ust. 1 oraz art. 89 ust. 1 i 2 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez odstąpienie od obowiązku ustalenia należności biegłego z dokonaniem przez Sąd kontroli i ustosunkowania się do wskazanej

przez biegłego w karcie pracy liczby godzin niezbędnych do sporządzenia opinii, w sytuacji gdy analiza i kontrola karty pracy biegłego winna prowadzić do wniosku, że ilość czasu i nakładu pracy przeznaczonego przez biegłego jest niewspółmierny do treści opinii, szczególnie biorąc pod uwagę że miała ona charakter uzupełniający, wobec czego wynagrodzenie biegłego winno zostać stosownie obniżone;

3. § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym poprzez uznanie, że stopień złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunki, w jakich opracowano opinię uzasadniają ustalenie stawki wynagrodzenia biegłego w maksymalnej wysokości 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, w sytuacji gdy opinia z dnia 25 stycznia 2017 roku miała charakter uzupełniającej, a wobec znajomości materii sprawy przez biegłego powyższa okoliczność nie uzasadniała przyznania mu tak wysokiej stawki wynagrodzenia.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, skarżący wnieśli o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez przyznanie biegłemu A. K. (2) wynagrodzenia w kwocie 150,00 zł.

Nadto skarżący wnieśli o zasądzenie na rzecz wnioskodawcy i uczestników postępowania kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie biegły specjalista A. K. (2), specjalista w dziedzinie budownictwa i szacowania nieruchomości, stawiał się na rozprawie w dniu 23 listopada 2017 r. i wydał ustną opinię uzupełniającą w celu dostarczenia wiadomości specjalnych koniecznych do merytorycznego rozpoznania sprawy oraz udzielenia odpowiedzi na zarzuty do wcześniej sporządzonej opinii.

Mając na uwadze zakres merytoryczny przedmiotowej opinii, wynikający z zakresu tezy dowodowej, jak również celowość jej wydania, deklarowaną przez biegłego ilość 16 roboczogodzin przeznaczonych na przygotowanie się do jej wydania oraz udział w rozprawie nie można uznać za zawyżoną i odbiegającą od przeciętnej ilości czasu, które są poświęcane przez biegłych na sporządzenie podobnych opinii, nawet przy uwzględnieniu faktu, iż jest to kolejna już opinia wydana w tej sprawie. Należy zauważyć, że ilość czasu, którą trzeba przeznaczyć na określoną czynność, jest zależna od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności, co sprawia, że podany w karcie pracy biegłego czas zużyty na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Wobec braku istnienia ogólnie obowiązujących norm czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie wynagrodzenia biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podana przez biegłego ilość czasu jest jaskrawo wygórowana, na tyle, że - opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym - można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie przeznaczył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku. Sąd zlecający opinię może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii oraz obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Kompetencja do kontroli karty pracy biegłego, jak i jego wynagrodzenia, należy w pierwszej kolejności do sądu zlecającego opinię. Sąd odwoławczy może zmienić stanowisko sądu pierwszej instancji jedynie w przypadku, gdy przyjęte przez ten sąd kryteria określenia wysokości wynagrodzenia odbiegają od kryteriów ustawowych, względnie pozostają w sprzeczności z doświadczeniem życiowym.

Z podanych wyżej względów Sąd Okręgowy uznał jednak, że tego rodzaju sytuacja nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Na uwzględnienie nie zasługuje także zarzut skarżących dotyczący przyznania biegłemu wynagrodzenia przy zastosowaniu maksymalnej stawki. Stosownie do § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 518) stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa, zwanej dalej "kwotą bazową", która wynosi 1 789,42 zł, a zatem kwotę od 22,90 zł do 32,39 zł. Stosownie natomiast do dyspozycji przepisu art. 89 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r.

o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z Dz. U. z 2016 r., poz. 623) przy określaniu wysokości wynagrodzenia biegłego należy także uwzględnić wymagane kwalifikacje biegłego, w tym jego staż i doświadczenie zawodowe. W niniejszej sprawie biegły sądowy mgr inż. A. K. (2) jest specjalistą w dziedzinie budownictwa i szacowania nieruchomości, posiadającym duże doświadczenie zawodowe, przejawiające się w wieloletnim stażu w pełnieniu tej funkcji. W ocenie Sądu Okręgowego wszystkie te okoliczności winny znaleźć odzwierciedlenie w ustaleniu wynagrodzenia biegłego według maksymalnej stawki 1,81 % kwoty bazowej, tj. w wysokości 32,39 zł za roboczogodzinę.

Dlatego, na podstawie przepisów art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski